

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת ויצא תשפ"ד תהא שנת פדה נפשי.

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז

[/https://toremez.org](https://toremez.org)

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKkMAWXYD6Q9Xu7IH0js19bumlHE?usp=sharing>

קישור לקרן הצדקה של סוד החשמל עבור מאות משפחות נזקקות

<https://www.matarapro.net/nedarimplus/online/?mosad=7007483>

הַקְשׁוּר בֵּין "דֶרֶךְ כּוֹכָב מֵיַעֲקֹב" לְכוֹכְבֵי הַיָּם, שְׂצֻמוֹדִים לְקַרְקַעִית הַיָּם, וְדוֹרְכִים בְּמָקוֹם הַנָּמוּךְ בְּיוֹתֵר בְּכַדוֹר הָאָרֶץ.

מְצִינֵנוּ בַמִּדְרָשׁ (ב"ר ד, ז) "וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְרַקִּיעַ שָׁמַיִם" רַב אָמַר אֵשׁ וַיִּמַּעַם רַבִּי אַבָּא בַר כְּהֵנָּא אָמַר מִשּׁוּם רַב
נָטַל הַקֶּבֶ"ה אֵשׁ וַיִּמַּעַם וַפְתֹּכֶן זֶה בְּזֶה וַיִּמַּעַם נַעֲשׂוּ שָׁמַיִם. וַיִּמַּעַם בְּיְרוּשָׁלַיִם (ר"ה ב, ד) תַּנְיָ רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי
לְפִי שֶׁהַרְקִיעַ שֶׁל מַיִם וְהַכּוֹכָבִים שֶׁל אֵשׁ וְהֵן דְרִים זֶה עִם זֶה וְאֵינֶן מִזִּיקִין זֶה אֶת זֶה לְפִיכֵן עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו. רואים שֶׁהַמַּיִם הַעֲלִיּוֹנִים שְׂנַרְמְזִים בְּשָׁמַיִם שְׁשֵׁם מַיִם, מַעֲרַבֶת בָּהֶם אֵשׁ שְׂנַרְמְזֶת בְּכּוֹכָבִים שְׂאֲנַחְנוּ רואים,
שֶׁהֵם מִסְמָלִים אֶת הָאֵשׁ שְׁמַעֲרַבֶת בְּמַיִם הַעֲלִיּוֹנִים. וְדָבָר פֶּלֶא שְׁגָם בְּמַיִם הַתַּחְתּוֹנִים בַּיָּם הַשְּׁתַלְשְׁלוֹ דְגָיִם בְּצִוְרַת כּוֹכָבִים
הַמְכַנִּים כּוֹכְבֵי יָם, דָּבָר שְׂאֵין רואים כָּלֵל בְּיַבְשָׁה, וְשׁוֹב רואים קֶשֶׁר בֵּין הַכּוֹכָבִים לְמַיִם. הֵינּוּ כֶּשֶׁם שֶׁהַכּוֹכָבִים הֵם חֵלֶק
מֵהַמַּיִם הַעֲלִיּוֹנִים, הָאֵשׁ שְׂבָהֶם, כֵּן הַכּוֹכָבִים הֵם חֵלֶק מֵהַמַּיִם הַתַּחְתּוֹנִים בְּצִוְרַת דָּג שְׂבִיִם. וְכּוֹכָבִים אוֹתִיּוֹת כּוֹכָב יָם.

לפי זה נראה לבאר את דברי הגמרא (ברכות נט.) **בשעה שבקש הקדוש ברוך הוא להביא מבול לעולם נטל שני כוכבים מפיה והביא מבול לעולם, וכשבקש לסתמה נטל שני כוכבים מן עש וסתמה. ולכאורה מה הקשר בין כוכבים למים ולמבול, ומבאר לדברינו כיון שהמבול נהיה על ידי חבור המים העליונים עם התחתונים, כמוכא בזהר (נח סב.) מים העליונים בינה, ומים תחתונים מלכות, ה"א עליונה, ה"א תחתונה, וכאשר הם משחיתים מסתלק ו' שהוא זכר, ונשארו ה"א ב"ה"א, מים במים, זה הוא שכתוב "נבקעו כל מעינת תהום רבה", זה מים תחתונים, "וארבת השמים נפתחו", זה מים עליונים, מים עליונים ותחתונים. רואים שהמבול נהיה על ידי חבור המים העליונים עם התחתונים ששם נמצאים הכוכבים כפי שבארנו, לכן הביא זאת ה' דרך הכוכבים שהם סוד האש והגבורות שבמים לכן ה' עורר את הגבורה שבמים דרך הכוכבים שבמים שהם הם הגבורות שבמים. וכן השתלשל שמצאו מים זורמים בכוכב מאדים, ויש פאן רמז על הכוכבים שקשורים עם מים.**

מוכא בתוספות (חגיגה יב.) מסוף העולם ועד סופו. מהלך ת"ק שנה וכו', וצריך עיון למאן דאמר פרק מי שהיה טמא כל העולם פלו תחת כוכב אחד עומד היכי קיימי כל הני כוכבים הנראין בקיע, ויש מפרשים שעל ים אוקיינוס הן עומדין כדאמרינו בפרקי דר"א כל השעורים לא נאמרו רק על שאר ימים אבל ים אוקיינוס בוראו יודע מדתו ורואים קשר בין הכוכבים לים אוקיינוס, שכל הארץ שבועולם עומדת תחת כוכב אחד, וכל שאר כוכבים עומדים כנגד ים אוקיינוס.

מוֹבָא ב'אוצרות חיים' להאריז"ל (רחל ולא פ"ג) **הפוכבים הם בחינת החסדים היוצאים משם ונופלין תוך יסוד דז"א פנודע, ומפים שם בלח ומתפזרין ונעשים ניצוצות דקים, וזה סוד "ומצדיקי הרבים פוכבים לעולם ועד" כי מצדיקי רבים שרשם מהיסוד הנקרא צדיק והם מקבלים הארת הפוכבים שבתוך היסוד ומאירים כמותם. וממשיך שם האריז"ל "פוכב", כ"ו שם הנו"ה וכב' אותיות, וזו "דרך פוכב", יסוד יעקב. רואים שהפוכבים מסמלים את ניצוצות הזרע שיש ביסוד. וכפי שבארנו במאמר 'חשמל צדיק יסוד עולם' שהיסוד הוא בבחינת אות ו' שנמשכת מהמים העליונים שהם בבחינת האות ה' הראשונה של שם הנו"ה בבחינת בינה. ומושך את הטפה מהמח שמסמל את המים העליונים להשפיע לאות ה' אחרונה של שם הנו"ה שמסמלת את הנוקבא למטה שהיא סוד המים התחתונים. וכשהמים העליונים מתחברים למים התחתונים דרך האות ו', הם מביאים ישועה, דרך סדר חבורם הו"ה. דהאות ו' מצמצמת את השפע שבא מהמים העליונים שירד בצמצום גדול שיוכל להתקבל למטה. ובמבול שה' סלק את האות ו' והתחברו ה' בה' מים במים בלי האות ו', נהיה מבול. ושוב רואים שהפוכבים הם סוד הזרע שנמשך מהמים העליונים ויורד למים התחתונים. והאריז"ל מקשר את הענין הזה לפסוק שנאמר על ביאת המשיח "דרך פוכב מיעקב". וכן מובא בלק"ת להאריז"ל (בלק ע' רכה) "דרך פוכב מיעקב", שהוא היסוד, שהוא הקשת הדורך חציו להוליד בנים, בסוד "פחצים ביד גבור", ומזה יוצאים ס' רבוא פוכבים, שהם נשמות ישראל פוכבי השמים. וכן מובא בקנטרס 'ציון ועריה' להרב משה וואלפסון שליט"א שהכתוב על היסוד שהוא בגימטריא פי כל, והוא מחבר שמים לארץ: "פי כל בשמים ובארץ" ר"ת פוכב. וכן פוכב בגימטריא ג' האפנים של מלוי האות ו' שמסמלת את היסוד: "ו' וא"ו ו"ו".**

נראה להוסיף על פי דברינו, כמו שהשתלשל בגשמיות שהפוכבים הם הדרך הכי גבוה שנתן לראות בעין גשמית, וכוכבי הים שצמודים בדרך כלל לקרקעית הים דורכים במקום הנמוך ביותר בכדור הארץ, לכן ביאת המשיח היא בסוד "דרך פוכב מיעקב". ורידה של אור המשיח שבא ממקום גבוה מאד שנמשל לפוכבים למעלה, ויורד לדרך למטה במקומות הנמוכים ביותר שהם בחינת דריכת פוכבי הים בקרקעית הים, שהיא המקום הנמוך ביותר. וירידת האור הזה היא בסוד היחוד בהשפעת היסוד שמוריד את הניצוצות מים החכמה העליונה להשפיע לים התחתון שמסמל את המלכות. וכן השתלשל בגשמיות שפוכב הים יש לו רגלים ממש שאתם הוא דורך והולך על קרקעית הים, וה' ברא לו סוג דבק מסים בקצה הרגל שמדביק אותו לקרקעית הים שיוכל ללכת והמים לא ירימו אותו, ויש סוגים של פוכבי ים שרק הולכים ואינם יכולים

לשחות, ורואים שהשתלשלה ביצורים אלו תכונת הדרִיכה וההליכה בקרקעית הים שאין בשאר הדגים, וזה ממש הסוד של "דָרֶךְ כּוֹכַב מִיעֶקֶב". וכן "דָרֶךְ כּוֹכַב מִיעֶקֶב" אותיות דָרֶךְ כּוֹכַב י"ם עֶקֶב, הינו שדורֶךְ במקומות הנמוכים ביותר בבחינת עֶקֶב שבים הינו קרקעית הים. וכן דָרֶךְ כּוֹכַב י"ם מופיע בשני נוטריקונים יחידים בתנ"ך, פסוק אחד שמדבר על זמן הגאלה שתבוא שמחת החרדים אל דבר ה' נרמז דָרֶךְ כּוֹכַב י"ם באותיות הטעמים: (ישעיה סו, ה) "שמעו דבר יהוה החרדים אל דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען שמלי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והם יבשו". ועוד נוטריקון באות שניה מסוף המלה בפסוק שמדבר על המלכת אביה בן רחבעם בן שלמה המלך להיות נגיד אותיות דג נר"ן פדלקמן: (דברה"ב יא, כג) "וישמד לראש רחבעם את אביה בן מעכה לנגיד באחיו כי להמליכו: ויבן ויפּרץ מכל בניו לכל ארצות יהודה ובנימן לכל ערי המצרות".

מצינו קשר בין משיח בן דוד לבחינת דגים שבים, כמובא ב'בעל הטורים' (במדבר כד, יז) "דָרֶךְ כּוֹכַב מִיעֶקֶב וְקָם שֶׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל וּמַחֵץ פְּאֵתֵי מוֹאָב וְקָרַקַר כָּל בְּנֵי שֵׁת", "וְקָרַקַר", קָרַקַר בְּאֵת ב"ש דג דג בגימטריא דוד. ורואים שדוד הוא בחינת דג. וכן שמות בני דוד נרמזו בדגים; שְׁלֹמֹה נרמז בדג סַלְמוֹן, וְאַבְשָׁלוֹם בדג סוּל. וְאַמְנוֹן הוא שם של דג. וְדַנְיָאֵל וְאַדוֹנִיָּה נרמזים בדג דָּנִיס. וְאַלְיָפֶלֶט נרמז בְּפִילֶט דגים. וכן דג בלשון ארמי נקרא נוּנָא. ומובא בְרִש"י (תהילים עב, יז) על הכתוב "לִפְנֵי שָׁמֶשׁ יִנּוֹן שָׁמוֹ" שהמלכות היא בבחינת נו"ן. יִנּוֹן לְשׁוֹן מַלְכוּת וּשְׂרָרָה כְּמוֹ "וְאַחֲרֵיתוֹ יִהְיֶה מְנוּחַ". וכן דוד המלך נקרא בכמה מקומות נגיד שיש בו אותיות ד"ג נ' הדג שמתחבר לים החכמה העליונה לשער הנו"ן. וכן האותיות לפני נו"ן הן מה"מ ר"ת מְלֶךְ הַמְּשִׁיחַ שְׁשֵׁמוֹ יִנּוֹן. וכן שמעתי מהרה"ג ר' אברהם אגשי שליט"א שמשׁיח בגימטריא הכתוב "קול הוי"ה על המים". והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שיעקב אבינו הכניס בפסוקים של "המלאך הגואל" את הברכה של "וידגו לרב", לרמז על הקשר בין גאולה לדגים. וכן הלוינתו נקרא נחש בריח בגימטריא משיח. וכיון שהמשיח הוא בחינת נחש קדוש, זה מתחבר יותר ללוינתו שהוא נחש שבים והוא טהור, וכמו שמצינו בגמרא (חולין סז:) לוינתו דג טהור. וכן אקוריום בגימטריא משיח. וכן מובא בספר 'תפארת יהונתן' (ויקרא יב, ב) שמשום כך אין אפשרות לעשות כשוף מתחת למים, כי הכשוף בא מפח הנחש, וכיון שהנחש שבים טהור הוא לא נותן את הפח לעשות כשוף מתחת למים. וכן מצינו בגמרא (בכורות ח.) הכל משמשין פנים כנגד ערף, חוץ משלשה שממששין פנים כנגד פנים, ואלו הן, אדם, דג, ונחש. ורואים שהדג הוא סוד פנים בפנים שמסמל את היחוד העליון, וזה גם

סוד הַנְחֵשׁ בְּגִימְטְרִיא מְשִׁיחַ. וְכֵן נִרְאָה שֶׁאֲדָם דָּג וְנְחֵשׁ הֵם סוּד אֲדָם דָּוִד מְשִׁיחַ, כִּי דָוִד הוּא סוּד דָּג, וּמְשִׁיחַ בְּגִימְטְרִיא נְחֵשׁ, וְכֵמו שֶׁאֲדָם דָּוִד מְשִׁיחַ נִכְלָלִים בְּשֵׁרֵשׁ הַזֶּה, כִּף אֲדָם דָּג וְנְחֵשׁ נִכְלָלִים בְּשֵׁרֵשׁ הַזֶּה.

מוֹבָא בְּסֵפֶר 'פְּנִינֵי הַשֵּׁל"ה' (עמוד ט"ו) אִגְרַת מֵהַשֵּׁל"ה בּוּ מְסַפֵּר שֶׁהוּא בִקֵּר בְּאוּר כְּשָׂדִים שֶׁהִיא הָעִיר אוּרְפָא בְּתוֹרְכָיָה וְנִעֲשֶׂה נֶס בְּמִקוֹם שֶׁם שִׁיבְּאוּ שְׁנֵי מַעֲיֵנוֹת שֶׁל מַיִם. וַיֵּשׁ שָׁם דְּגִים מִיַּחַדִּים שִׁישׁ לָהֶם נָזֵם זֶהב בְּחֶרְטְמֵיהֶם, וּמִתְרַבִּים מְאֹד בְּבָרְכוֹת שָׁם, וְהַטּוֹרְקִים אוֹסְרִים בְּאֶסוּר חֲמוּר לְדוּג אוֹתָם. וַיִּתְּכֵן שֶׁהִשְׁתַּלְּשְׁלוּ הַדְּגִים בְּמִקוֹם הַזֶּה שָׁבוּ נִהְרַג הָרֶן עַל קְדוּשַׁת הַשָּׁם, שֶׁהוּא אָבִי לוֹט שֶׁמִּמֶּנּוּ יֵצֵא שֵׁרֵשׁ דָּוִד מְרוּת. וְהָרֶן הָיָה חֲמִיו שֶׁל אֲבָרָהָם וְשֶׁל נַחוּר שֶׁמֵּהֶם יֵצֵאוּ כָּלל יִשְׂרָאֵל, כִּי רִבְקָה, רַחֵל, לֵאָה, בְּלֵהָה, זִלְפָּה הֵן צִאצְּאֵי נַחוּר, וְכָל שְׂרָשֵׁי מַלְכוּת בֵּית דָּוִד נִכְלָלִים בְּהָרֶן דְּוִקָא. וְהוּאִיל וְהוּא נִהְרַג שָׁם עַל קְדוּשַׁת ה' יִתְּכֵן שֶׁהִשְׁתַּלְּשַׁל שָׁם מִקוֹם שֶׁל דְּגִים קְדוּשִׁים בְּעֵינֵי הַגּוֹיִים בְּמִשְׁךְ אֲלֵפֵי שָׁנִים, כִּפִּי שֶׁבְּאַרְנוּ שֶׁמַּלְכוּת בֵּית דָּוִד הִיא בְּסוּד דְּגִים.

מוֹבָא בְּשֵׁם ה'צֶמַח צֶדֶק' שִׁישׁ עֲנִין שֶׁהַכּוֹכְבִים יֵרְאוּ מִבְּעַד לְסִכָּה, דְּמַצִּינוּ בְּזֵהָר (ויצא קסב:) שְׂאוֹר הַכּוֹכְבִים הוּא מִהֶרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם שֶׁמַּעַל הַשְּׁתַּלְּשֻׁלוֹת וּמַעַל הַחֲמָה וּלְבָנָה. וְאוֹר זֶה שִׁיבְּ לְאוֹר שֶׁל סִכָּה שֶׁהוּא גַם כֵּן מַעַל הַשְּׁתַּלְּשֻׁלוֹת. לְעַמַּת הַחֲמָה וּלְבָנָה שֶׁהֵן מִהֶרְקִיעַ הַרְבִּיעִי וְאוֹרֶן בְּדִרְגָּה נְמוּכָה מְאוֹד הַסִּכָּה. וְכֵן כּוֹכֵב בְּגִימְטְרִיא יוֹבֵל, דֵּהַכּוֹכְבִים מִתְקַשְּׂרִים עִם עוֹלָם הַיּוֹבֵל הַשָּׁמַיִם. וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵנוּ שֶׁהַכּוֹכְבִים קְשׁוּרִים עִם הַמַּיִם הָעֲלִיוֹנִים שֶׁהֵם סוּד הַבֵּינָה שֶׁהִיא הָעוֹלָם הַשָּׁמַיִם וְכִפִּי שֶׁהִבְאֵנוּ מֵהַזֵּהר.

כְּתוּב (איוב לח, ו) "או מי ירה אֶבֶן פְּנִתָּה: בְּרֶן יַחַד כּוֹכְבֵי בִקֵּר וַיִּרְעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים" וּמִבְּאֵר הַמְּלַבִּי"ם "או מי ירה אֶבֶן פְּנִתָּה" מְצִיר שֶׁבְּאֲמָצֵעַ הָאֶרֶץ נִמְצָא צוּר וְאֶבֶן שֶׁתִּיָּה הַמוֹשֵׁף אֶת כָּל מֵה שֶׁבְּסִבִּיבוֹ אֶל הַמְּרִכְז, וּמִי שָׁם הָאֶבֶן הַזֶּה, "בְּרֶן יַחַד כּוֹכְבֵי בִקֵּר" דֶּרֶךְ הַמַּלְכִים שֶׁבָּעַת שֶׁמִּנִּיחִים אֶבֶן פְּנִתָּה לְיִסַּד בֵּית מִקְדָּשׁ מְלֶךְ, יַעֲמִידוּ שָׂרִים וּמַנְגְּנִים לְנֶגֶן וּלְהַרְיֵעַ תְּרוּעָה גְדוֹלָה, עַל פִּי זֶה מְצִיר שֶׁבָּעַת יָרָה אֶבֶן פְּנִתָּה הָאֶרֶץ, רָנְנוּ כָּל כּוֹכְבֵי בִקֵּר, וְכָל בְּנֵי אֱלֹהִים הִרְעוּ וְזֶה הַצִּיּוֹר שֶׁל הַפַּח הַמוֹשֵׁף שִׁישׁ לְכָל הַכּוֹכְבִים זֶה אֶת זֶה וְאֶל כְּדוּר הָאֶרֶץ, שֶׁעָרַף מִיַּתְרֵי הַפַּח הַמוֹשֵׁף הַזֶּה וַיַּחֲוֶסוּ שְׁוֹה עִם עֶרֶךְ הַקּוֹלוֹת אֲשֶׁר בְּחֻכְמַת הַמוֹסִיקָא, וְזֶה מִרְאָה הָעֶרֶךְ הַתְּבוּנִי וְהַיַּחֲוֶס וְהַשִּׁיחַ שִׁישׁ בֵּין הָאֶרֶץ וַיִּתֵּר הַכְּדוּרִים, שֶׁכָּל זֶה מוֹרָה עַל רַב הַחֲכָמָה וְהַשְּׂגָחָה. וְרוֹאִים שִׁישׁ קָשֶׁר בְּגִשְׁמִיּוֹת בֵּין הַכּוֹכְבִים לְאֶבֶן הַשְּׁתִּיָּה שֶׁשָׁם שֵׁרֵשׁ דָּוִד וּמְשִׁיחַ, שֶׁאֶבֶן הַשְּׁתִּיָּה יַחַד עִם הַכּוֹכְבִים מַפְעִילִים אֶת פַּח הַמְּשִׁיכָה שִׁישׁ בְּאֶרֶץ וְהַקָּשֶׁר שֶׁל הָאֶרֶץ עִם שְׂאֵר הַגְּלָגְלִים וְזֶה נִמְשָׁל לְחֻכְמַת הַמוֹסִיקָא שִׁיּוֹדַעַת לְשַׁלֵּב

ולאחד כמה גורמים לפעל יחד בשלוב משלם. וכעין זה מובא ב'אבן עזרא' (ספר למשאלה שער א) שיש כח מגנט בין הכוכבים ומזלות לכל הדברים שבארץ. והוסיף הרה"ג ר' א. ה. שליט"א שהשתלשל שבאידיש כוכב הוא שטרן ודומה לאבן שהיא שטיין ולאבן השתיה.

נראה לבאר את הקשר הפנימי בין אבן השתיה לכוכבים, דמובא בזהר (תיקונים צה.) **אבן השתיה שממנה השתת העולם, עליה נאמר "אבן מאסו הבונים", והיא יסוד הכל ועליה נבנה, אוי לו למי שחטא באות שבת ובאות תפלין ובאות ימים טובים, ובאות ברית מילה, כאלו עוקר אותו ממקומו, ומחזיר העולם לתהו ובהו. רואים שאבן השתיה היא היסוד בבחינת אות שבת ותפלין ומילה שהם בסוד עטרת היסוד שכוללת כ"ב אותיות.** והארז"ל מלמד שהיסוד נקרא **כוכב**, היות שהוא משפיע את השפעת שם הנו"ה **כ"ו**, דרך **כ"ב** האותיות, ולכן יש קשר בין הכוכבים לאבן השתיה ששניהם פועלים יחד דרך **כ"ב** אותיות עליהן עומד העולם. ונראה דזה סוד הפסוק **"דרך כוכב מיעקב"**. שהכוכב ידרך שוב למטה להתחבר לאבן השתיה שנמצאת ב**תהום** במקום **המים**.

כתוב (תהילים קית, כב) **"אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה"** ורואים שהאבן של דוד היא בחינת **פנה** וזוית. וכן **קרו** זוית בגימטריא **אבן השתיה** שהיא אבנו של דוד במקדש. וכן **זוית** בגימטריא **משיח בן דוד**. והאותיות **רא"ש פנ"ה א"ש מ"ם** נרמזות בכתוב על בקשת המלכות מה': (שה"ש ה, ו) **"שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך עזה כמות אהבה קשה כשאל קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה: מים"**. וכן נרמזו שם הדגים **פ"ש פ"ש פ"ש** **"רשפיה רשפי"**. וכן **"רשפי"** אותיות **רשב"י** כי בתוך האות **פ"ה** יש אות **ב"ת**. והאש מרמזת על רשב"י. וכן **"אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה"** בגימטריא **ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד**. שמסמל יחודא תתאה שמשפיע למלכות. וכן **ראש פינה** בגימטריא **ביאת גואל צדק**. וכן **רא"ש פינ"ה** נרמז באות שניה בפסוק שמדבר על **הבאר השלישית** שהיא כנגד בית המקדש השלישי ועל **באר שבע** שמסמלת את המלכות, והוא בבראשית פרק **כ"ו** פסוק **כ"ב** אותיות **כוכ"ב**: **"ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר כי עתה רחביב ה'ה' לנו ופרינו בארץ: ויעל משם באר שבע"**. ומצינו קשר בין **פנה לגיא** שמסמל את תורתו של משיח שעליה נאמר **"כל גיא ינשא"** בפסוק: (דבה"ב כו, ט) **"ויבן עזיהו מגדלים בירושלם על שער הפנה ועל שער הגיא ועל המקצוע ויחזקם"**. וכן שמעתי מהרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שהמספר שהשתלשל בקו סוד החשמל צפיה לישועה **026647979** אם נהפך את

המספר למלים: אָפֶס שְׁתִּים שֵׁשׁ אַרְבַּע שְׁבַע תְּשַׁע שְׁבַע תְּשַׁע הָרֶ"ת שְׁלוֹ אֲשֵׁשׁ אֲשֵׁשׁ תְּשַׁע מוֹפִיעַ בְּסוּנוֹן אוֹתוֹת אַחֲרוֹן בְּתנ"ךְ שֶׁמִּתְחִיל בְּפֶסוּק הַזֶּה: "וַיַּעֲזְרוּהוּ הָאֱלֹהִים עַל פְּלִשְׁתִּים וְעַל הָעַרְבִים הַיְשָׁבִים בְּגוֹר בְּעַל וְהַמְעוֹנִים: וַיִּתְּנוּ הָעַמּוֹנִים מִנְחָה לְעֲזָיָהוּ וַיִּלְךְ שָׁמוּ עַד לְבוֹא מִצְרַיִם כִּי הִחְזִיק עַד לְמַעְלָה: וַיָּבֹן עֲזָיָהוּ מִגְדָּלִים בִּירוּשָׁלַם עַל שַׁעַר הַפְּנָה וְעַל שַׁעַר הַגֵּיא וְעַל הַמִּקְצוֹעַ וַיַּחֲזִקֵם".

מָצְאוּ בְּעֵזָה אֶת גּוֹפְתָהּ שֶׁל יְהוּדִית וַיִּס הִ"ד מִקְבוּץ בְּאֵרֵי בַּפְּרָשָׁה שֶׁל יְהוּדִית בַּת בְּאֵרֵי הַחֲתִי.

שְׁמַעְתִּי מהרה"ג ר' ב. ג. שליט"א שֶׁהִשְׁתַּלְשַׁל שֶׁמָצְאוּ בְּעֵזָה אֶת גּוֹפְתָהּ שֶׁל יְהוּדִית וַיִּס הִ"ד מִקְבוּץ בְּאֵרֵי בְּעֶרְבֵי שַׁבַּת פְּרֻשַׁת תּוֹלְדוֹת שְׁקוּרָאִים בְּפֶרֶשׁה עַל יְהוּדִית בַּת בְּאֵרֵי הַחֲתִי. וְזֶה בְּזִמְנֵי שֶׁהַחֲתוּמִים בְּתִימֵן חֲבָרוּ לְמַחְבְּלִים בְּעֵזָה שֶׁהִיא נִחְלַת יְהוּדָה שֶׁנֶּרְמַז בִּיהוּדִית לְהַלְחֵם בְּיִשְׂרָאֵל. וְכֵן זֶה קוֹרָה בְּחֻדָּשׁ כְּסֵל שֶׁמֵאִיר בּוֹ אוֹר הַחֲתִי שֶׁל חֲנֻכָּה. וְזֶה הַמִּשְׁפָּךְ שֶׁל הָאָרֶת יוֹם הַחֲתִי שֶׁל סְכוּת הַיָּנוּ יוֹם שְׁמִינִי עֲצֵרַת בּוֹ הַתְּחִילָה הַמְלַחֲמָה. וְכֵן יְהוּדִית וַיִּס אוֹתוֹת "יְסוּדְתִיהָ" כְּמוֹ שְׁכַתוֹב (איכה ד, יא) "כִּלְהַ יְהוֹה אֶת חֲמַתּוֹ שֶׁפָּךְ חֲרוֹן אַפּוֹ וַיַּצֵּת אֵשׁ בְּצִיּוֹן וַתֹּאכַל יְסוּדְתִיהָ".

מוֹבָא בְּסִפּוּר מִדְּרַשׁ תַּלְפִּיּוֹת מִבְּעַל ה'שְׁבַט מוֹסֵר' (עַרְךְ יְהוּדָה) "וַיֵּרָא שֵׁם יְהוּדָה בַּת אִישׁ כְּנַעֲנִי וְשֵׁמוֹ שׁוּעַ וַיִּקְחָהּ וַיָּבֵא אֵלֶיהָ". פֶּרֶשׁ רַבִּי שְׁמוּאֵל קְלוּנִימוֹס [שֶׁהִיא אֶחָד הָרֵאשׁוֹנִים]. שׁוּעַ הוּא עֲשׂוֹ, וּבְשִׁבְלִי שֶׁהִיא רְשַׁע הַפֶּךְ הָאוֹתוֹת וּקְרָאוּהוּ שׁוּעַ. וּמוֹסֵי ה'שְׁבַט מוֹסֵר' אִם קִבְּלָה נִקְבַּל שֶׁיְהוּדָה לְקַח בְּתוֹ שֶׁל עֲשׂוֹ, אִם שֶׁהִדְבָּר קָשָׁה עַד מְאֹד אֵיךְ לְקַח בַּת שֶׁל מִי שֶׁהִיא מִחְזִיק עֲצָמוֹ עֲבוּדָה זָרָה. וְרוֹאִים שֶׁעֲשׂוֹ הִיא חֲמִיו שֶׁל יְהוּדָה. וַיִּתְּכֵן שַׁבַּת שׁוּעַ, הִיָּתָה בְּתוֹ שֶׁל עֲשׂוֹ מֵאֲשֶׁתּוֹ יְהוּדִית, הַמְרַמְזֵת עַל יְהוּדָה. כְּמוֹ שְׁכַתוֹב (בְּרֵאשִׁית כו, לד) "וַיְהִי עֲשׂוֹ בֶן אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת יְהוּדִית בַּת בְּאֵרֵי הַחֲתִי". דְּמוֹבָא בְּרַמ"ע מִפְּאֵנוּ ('גִּלְגוּלֵי נִשְׁמוֹת' ב) שַׁבַּת שְׁבַע אֲשֶׁת דָּוִד הִיָּתָה גִּלְגוּל בַּת

שׁוֹעַ אֶשֶׁת יְהוּדָה. וְגַם אֶצֶל בַּת שֶׁבַע הָיְתָה קְלַפַּת הַחֲתָיִם קוֹדֶמֶת לַמַּלְכוּת דּוּמָה לַיהוּדִית שֶׁהָיְתָה חֲתִיּוֹת, כְּשֶׁנִּשְׁאַח לְאוּרִיָּה הַחֲתָי לִפְנֵי דָוִד. וְכֵן חַת נִרְמַז בְּשֵׁם אַחַת־פֶּל, שֶׁהָיָה הַסַּבָּא שֶׁל בַּת שֶׁבַע. וְכֵן לַיהוּדִית הָיָה בֶן יַעֲוֹשׁ כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בראשית לו, ה) "וְאַהֲלִיבְמָה יִלְדָה אֶת יַעֲוֹשׁ וְאֶת יַעֲלֹם וְאֶת קָרַח", וַיַּעֲוֹשׁ בְּגִימָטְרִיָּא שֵׁם שִׁפּוֹ כְּמִנְיַן דָּוִד בֶּן יֵשׁוּב תְּלוּיָהּ הַגְּאֻלָּה הָעֲתִידָה.

אַחֲרֵי שֶׁבַת שׁוֹעַ אֶשֶׁת יְהוּדָה מֵתָה הוּא הַלֵּךְ לְתַמְנָתָה לְהַלִּיד אֶת שְׂרָשׁ מְשִׁיחַ, וּמוֹבָא בְּסִפְר 'עֵץ הַדַּעַת טוֹב' שֶׁ"תַּמְנָתָה" הִיא סוּד תִּימָן שֶׁמֶשֶׁם תַּתְּחִיל מַלְחָמָת גּוֹג וּמְגוּג שֶׁתּוֹלִיד אֶת הַמְּשִׁיחַ: (פֶּרֶשֶׁת וַיִּשָׁב) "וַיִּרְבּוּ הַיָּמִים "יָמֵי הַגְּלוּת הָאֲחֵרוֹן אִזְּ הָיָה יִשְׂרָאֵל עֲנִיִּים וְדָלִים חֲשׂוּבִים כְּמֵת, "וַתָּמַת בַּת שׁוֹעַ" הִיא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וְאִזְ "וַיִּנָּחֶם יְהוָה", זֶה הַקַּב"ה, מֵאֲשֶׁר עָשָׂה לָהֶם, וְרָצָה לְגַאֲלָם, אִזְ "וַיַּעַל עַל גִּזְזֵי צֹאנוֹ" הֵם שְׁבַעִים שָׂרֵי הָאֲמוֹת הַגּוֹזְזִים אֶת יִשְׂרָאֵל צֹאנוֹ שֶׁל הַקַּב"ה, וְעָמוּ "רַעְהוּ הַעֲדֵלְמִי" זֶה הַמְּשִׁיחַ שֶׁעָלָיו "עַד עֲדָלְם יָבֹא כְבוֹד יִשְׂרָאֵל", וְהַלֵּךְ לְתַמְנָתָה הוּא תִימָן, וַיִּגַּד לְשִׁכְיָנָה הַנְּקֵרָאת תָּמַר, הוּא הַקַּב"ה "חֲמִידָה עֲלֵה תַמְנָתָה לְגַז צֹאנוֹ", לֹא אָמַר לְגִזְזֵי כְּבַתְּחִלָּה רַק לְגַז לְשׁוֹן הַפְּרָחָה כְּמוֹ "וַיִּגַּז שְׁלוֹיִם" לְהַפְרִיחַ אֶת יִשְׂרָאֵל צֹאנוֹ מִן הַגְּלוּת. וְכֵן מוֹבָא בְּ"מַלְבִּי"ם (זכריה ט, יד) וּבְמַלְחָמָה הָאֲחֵרוֹנָה שֶׁל גּוֹג וּמְגוּג "וְהָיָה אֱלֹהִים בְּשׁוֹפָר יִתְקַע" לְקַבֵּץ הַנְּדָחִים מֵאֲרַבַּע כְּנָפּוֹת הָאָרֶץ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב "וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וַיָּבֹאוּ הָאֲבָדִים בְּאָרֶץ אֲשׁוּר" וְכוּ', "וְהַלֵּךְ בְּסַעֲרוֹת תִּימָן", שֶׁנִּגַּד חֵיל גּוֹג שֶׁיָּבֵא מֵאֲרֶץ צָפוֹן, יָבֵא נִגְדָם רוּחַ סַעֲרָה מִן הַדְּרוֹם לְהִמָּס וּלְאֲבָדָם. וְעוֹד מוֹבָא בְּ"מַלְבִּי"ם (חֲבִיקוּק ג, א) "אֱלוֹהִים מֵתִימָן יָבֹאוּ" הַהִנְהָגָה הַזֹּאת תַּמְשֵׁךְ עַד שֶׁיִּגִּיעַ עַת הַגְּאֻלָּה שְׂאִזְ יָבֵא אֱלוֹהִים מֵתִימָן לְגַאֲלָם, וּמִצִּיר כִּי הַגְּלוּת הָאֲחֵרוֹן תַּתְּחַלֵּק בֵּין שְׁנֵי מַלְכוּתוֹת, שֶׁהֵם מַלְכוּת אֲדוּם הַמְּצִינָת בְּשֵׁם תִּימָן, שֶׁתִּימָן הוּא בְּאֲרֶץ אֲדוּם, וּמַלְכוּת יִשְׂמַעֵאל הַמְּצִינָת בְּשֵׁם הַר פָּאָרֹן, וּמִשָּׁם יָבֵא הַשֵּׁם לְגַאֲלָם. וְכֵן מְצִינּוּ בְּמִדְרָשׁ (בְּמִדְבָר יג, ב) רַבִּי יוֹסִי בֶּן חֲנִינָא "עוֹרֵי צָפוֹן וּבּוֹאֵי תִימָן" פָּתַר לִיה בְּגִלְיוֹת, "עוֹרֵי צָפוֹן" לְכִשְׁיִתְעוֹרְרוּ הַגְּלִיּוֹת שֶׁהֵן נִתּוֹנוֹת בְּצָפוֹן, יָבֹאוּ וַיִּחַנּוּ בְּדְרוֹם, לְכִשְׁיִתְעוֹרְרוּ גּוֹג שֶׁהוּא נִתּוֹן בְּצָפוֹן יָבֵא וַיִּפּוֹל בְּדְרוֹם, לְכִשְׁיִתְעוֹרְרוּ מִלֵּךְ הַמְּשִׁיחַ שֶׁהוּא נִתּוֹן בְּצָפוֹן יָבֵא וַיִּבְנֶה אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁהוּא נִתּוֹן בְּדְרוֹם.

וְהוֹסִיף הַרְמִי"ז שְׁלִיט"א שְׁגָם הַנְּבִיא עוֹבְדִיָּה רְמַז עַל נְפִילַת אֲדוּם בְּתִימָן בְּזִמְנֵי הַגְּאֻלָּה, (עוֹבְדִיָּה א, ט) "הֲלוֹא בַּיּוֹם הַהוּא נָאֵם ה' וְהֵאֲבִדְתִּי חֲכָמִים מְאֹדוֹם וְתִבּוֹנָה מֵהָרַע עֲשׂוּ: וְחַתּוּ גְבוּרֵיךָ תִימָן לְמַעַן יִכְרַת אִישׁ מֵהָרַע עֲשׂוּ מִקְטָל".

ויש רמז על החותמים, (עובדיה א, ט) "וחתו גבוריך תימן למען יכרת איש מהר עשו מקטל". וכן תימן נמצאת על שפת הים האדום, שמראה קשר לאדום. והוסיף הרה"ג ר' משה לוינגר שליט"א שהמלחמה סביב הערים צנעה ועדן, מרמזת שיש דין על העולם בגלל חסר צניעות ועדינות. וכן כתוב (בראשית כז, מו) "ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת". ובעל הטורים שם מבאר את תבת "קצתי", שמרמזת על קץ הגלות. והוסיף הרה"ג ר' ש. רייסקין שליט"א שהקץ של שנת ת"ח גם מרמז על החתים. וכן השתלשל שהרמב"ם דבר על חשובי קצין באגרת תימן הידועה.

מובא בספר 'אמונת עתיד' (תשנ"ז ע' מה) שאברהם קנה את מערת המכפלה שקשורה למצות מילה מבני חת, דח"ת מסמל את השמיני של מילה. וכן בני חת מזכרים שמונה פעמים בפרשה. וכן הכתוב (בראשית כג, טו) "אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף" ס"ת רעית"י המסמלת את השמיני, כמובא בזהר (ויחי רמ:). ורואים שקלפת החתים קשורה לשמיני שנקרא באות ח"ת, ושם שרש דוד המלך שהיה השמיני בבנים, כדבארנו במאמרי חנכה. וכן אורייה הוא אור י"ה המסמל את השמיני. וכן 'יהודית בת בארי החתי' ר"ת בגימטריא דוד. וכן 'בארי' מרמז על באר שמסמלת את היסוד שבמלכות של דוד. וכן יהודית בגימטריא משיח בן דויד. וכן יהודית ס"ת הפסוק המדבר על לדת שרש משיח (רות ד, טו) "ותקח נעמי את הילד ותשתהו בחיקה ותהי לו לאמנת". והוסיף הרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א שאורייה החתי בגימטריא דוד מלך ישראל, וכן החתי בגימטריא משיח בן דוד, וכן חתים בגימטריא המלך המשיח. וכן יהודית בגימטריא משיח בן דויד. וויס בגימטריא בן דויד.

מובא בספר 'פני הושע' (קידושין עו:) מצאתי במדרש דאורייה בעצמו היה מבני חת ממש, והיה נושא כליו של גלית, ובאמת נענש דוד על שהשיאו לבת שבע, [אחר שאורייה עזר לו בנצחון על גלית, פי דוד לא יכל], ואמר לו הקב"ה: חייך אשתך נתת לו. והמקור הוא מאוצר הגאונים (סנהדרין עמוד תקלוז) "ולאמר הלוא זאת בת שבע בת אליעם אשת אורייה החתי". אשר אתה עשית אותה אשת אורייה החתי שנתת אותה לו לאתנו, כמו שאמרו חז"ל כשבא עם גלית והיה הכובע [של גלית סגור], ואין פותח כדי לכת את ראשו, אז אמר לו אורייה אם אפתח לך תתן לי אשה, אמר אתו, אמר הקב"ה בנות ישראל אתה מחלק, חייך אשתך נתונה לו, היא בת שבע הראויה לדוד. נראה לבאר מדוע השיא דוד את אורייה החתי לבת שבע, דמצינו בזהר (נח עג:) הסוד של בת שבע שנתנה לאורייה החתי בראשונה, צא ודיק ותמצא, מדוע נתנה הארץ הקדושה לכנען ושהיה אבי

חת] עד שלא באו ישראל, ותמצא דבר זה הפל סוד אחד ודבר אחד. היינו שהקב"ה מסובב לתת לסטרא אחרא אחיזה ויניקה מהקדשה לפני שמגיע הזמן, כדי שישמרו על הקדשה בבחינת קלפה השומרת על הפרי. ולכן דוד המלך בעצמו היה השליח להשיא את אוריה לבת שבע, כי היה זה לטובתו של דוד שלבת שבע תהיה שמירה מהקלפות שיחשבו שהיא ברשותם.

צ"א קב"ע נרמז במלים "ויצא יעקב", והמלה "שב"ע" ר"ת שב בדירת עראי

מצינו במדרש (תהילים פא) משל למלך שהיה לו ג' אוהבין ובקש לעשות פלטין אחד, קרא לאוהביו, הביא הראשון אמר לו ראה המקום הזה שאני רוצה לבנות פלטין. אמר לו אוהבו זוכר אני שהיה פה הר תחלה. הניח אותו ובא אצל השני ואמר לו מבקש אני לבנות לי פלטין אחד במקום הזה. אמר לו זכורני שהיה פה מתחלה שדה. הניחו גם הוא, ובא אצל השלישי ואמר לו אני רוצה לבנות פלטין במקום הזה. אמר לו זוכר אני שהיה פלטין מתחלה. אמר לו חיד על שמך אני קורא אותו. כך אברהם יצחק ויעקב היו אוהביו של הקב"ה. אברהם קראו הר, שנאמר "בהר ה' יראה". יצחק קראו שדה שנאמר "ראה ריח בני פריח שדה". יעקב קרא אותו פלטין שנאמר "אין זה כי אם בית אלהים". אמר לו הקב"ה, חיד אתה קראת אותו בית עד שלא נבנה, על שמך אני קורא אותו, שנאמר "לכו ונעלה אל הר ה' אל בית אלהי יעקב". וצריך להבין מה היתה המחלקת בין אברהם יצחק ויעקב אם להתיחס למקום המקדש כהר או שדה או בית קודם שנבנה, ובאר הרה"ג ר' א. שליט"א על פי המדרש (תהילים עז) "ויהי בשלם סוכו ומעונתו בציון" אמר רבי ברכיה, מתחלת בריתו של עולם עשה הקדוש ברוך הוא סכה בירושלים, כפיכחל שהיה מתפלל בתוכה ואומר, יהי רצון מלפני שיהו בני עושין רצוני כדי שלא אחריב ביתי ומקדשי, כיון שגרם החטא מה כתיב, "ויחמס כגן שכו". היינו שכבר מבריות העולם היה במקום הר שיש בו סכה, ואברהם התיחס להר, כי הסכה היא כמו בית של שומר השדה שאינו העקר,

וַיִּצְחַק כָּבֵד רָאָה שְׂדָה, כִּי אִם יֵשׁ בַּיִת שֶׁל שׁוֹמֵר רְאוּי לְקָרָא לְזֶה שְׂדָה. וַיַּעֲקֹב הֵבִין שְׁאֲפָשֶׁר לְהַפְדֹּף אֶת הַסֵּכָה הַקְּטָנָה לְפִלְטִין גָּדוֹל, לְכֵן הוּא קָרָא לְזֶה בַּיִת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בראשית לג, יז) **"וַיַּעֲקֹב נָסַע סִכְתָּה וַיָּבֵן לוֹ בַּיִת וּלְמִקְנָהוּ עָשָׂה סִכְתָּה עַל כֵּן קָרָא שֵׁם הַמָּקוֹם סִכּוֹת"**. וְרוֹאִים שֶׁיַּעֲקֹב קָרָא לְמָקוֹם סִכּוֹת, כִּי הוּא רוֹאֵה אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּסִפָּה, וְגַם בַּיִת הוּא בְּחִינַת סִפָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה, לְכֵן כְּשֶׁהוּא רָאָה אֶת סִכְתָּה ה' בְּמָקוֹם הַמִּקְדָּשׁ הוּא הֵבִין שֶׁסִּפָּה זוֹ הִיא הַבַּיִת הַגָּדוֹל. וְכֵן מוּבָא מֵהַרְה"ג ר' נ. קוֹרְמַן שְׁלִיט"א שֶׁהַכָּתוּב (בראשית לג, טז) **"וַיַּעֲקֹב נָסַע סִכְתָּה"** עִם הַמַּלְיָם בְּגִימְטְרִיָּא **בַּיִת מְקֻדָּשׁ**. וְכֵן מוּבָא בְּסִפְרֵי 'מַחְבְּרַת הַקְּדוּשׁ' שֶׁיַּעֲקֹב בְּגִימְטְרִיָּא **ב' פְּעָמִים סִכְתָּה**. וְכֵן מוּבָא בְּקִנְטְרֵס 'חֲגַ הַסִּכּוֹת' מֵהַר' קַרְלִינְשְׁטֵיין (ע' נו), בְּשֵׁם הַ'טוֹר' (ס' תיז) שֶׁסִּכּוֹת כְּנֻגַד יַעֲקֹב אֲבִינוּ. וְכֵן יַעֲקֹב אֲבִינוּ נוֹלַד וְנִפְטַר בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן שֶׁל חֲגַ הַסִּכּוֹת. וְכֵן מְצִינּוּ בְּזֵהָר (פּנַחֵס רַחֵם) שֶׁעַקֵר הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה בְּסִפָּה מִתְחִילָה מִיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי שֶׁל חֲגַ הַסִּכּוֹת. וּמִבְּאֵר לְדַבְרֵינוּ דְּבִיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יַעֲקֹב הוּא הָאֲשֻׁפְיָזוֹן, וְכִשְׁיַעֲקֹב מְגִיעַ הוּא מְבִיא אֶת הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה שֶׁל הַסִּפָּה שְׂבָאָה מִמֶּנּוּ. וְכֵן נִרְאֶה דִּישׁ רִמְזוּ בְּמָה שְׂאוּמְרִים בְּתַפְלַת נְעִילָה יַחְבִּיאֲנוּ **צַל יְדוֹ תַּחַת כַּנְפֵי הַשְּׂכִינָה** דְּסִפָּה שֵׁיכַת לְמַדַּת הַתַּפְּאֶרֶת שֶׁל יַעֲקֹב שֶׁמְשַׁפְּיעָה דְרָדָּ בְּחִינַת **יְד**. וְכֵן הַפְּסוּק שֶׁהֵבֵאנוּ שְׂאֵמוֹת הָעוֹלָם יַעֲלוּ לְבַיִת הַמִּקְדָּשׁ לְעֵתִיד לְבֵא שֵׁיכָרָא **"בַּיִת אֱלֹהֵי יַעֲקֹב"**, מְדַבֵּר עַל אֲמוֹת הָעוֹלָם שֶׁיַּעֲלוּ לְחַג אֶת חֲגַ הַסִּכּוֹת בִּירוּשָׁלַיִם, וְעַל זֶה נֶאֱמַר: **"וְהָלְכוּ גוֹיִם רַבִּים וְאָמְרוּ לָכוּ וְנַעֲלָה אֵל הַר ה' וְאֵל בַּיִת אֱלֹהֵי יַעֲקֹב"**.

שְׂמַעְתִּי מֵהַרְה"ג ר' מְנַחֵם שְׁטֵיין שְׁלִיט"א עַל הַגְּמָרָא (סוּכָה ב.) כָּל שְׂבָעַת הַיָּמִים צֵא מִדִּירַת קִבְעַ וְשֵׁב בְּדִירַת עֲרָאִי. שְׂצֵא מְרַמֵּז עַל שְׂמוֹת הַוּי"ה אֲדֻנִּי כְּמִנְגֵן **צ"א**. וְכַפִּי שֶׁמְצִינּוּ בְּזֵהָר (תִּיקוּנִים קז:) שֶׁסּוּכָה בְּגִימְטְרִיָּא **צ"א** כְּמִנְגֵן הַשְּׂמוֹת הַוּי"ה אֲדֻנִּי. וְהַזֵּהָר מְחַלֵּק אֶת הַתְּבֵה סוּכָה, שְׁשֵׁתֵי הָאוֹתִיּוֹת הָאֲמֻצְעִיּוֹת הֵן **כו'** כְּמִנְגֵן שֵׁם הַוּי"ה, וְהָאוֹת הָרֵאשׁוֹנָה וְהָאֲחֵרוֹנָה הֵן **ס"ה** כְּמִנְגֵן שֵׁם אֲדֻנִּי, וְזֶה מְרַמֵּז שֶׁשֵׁם הַוּי"ה נִמְצָא בְּפָנִים וְשֵׁם אֲדֻנִּי מִבְּחוּץ. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' יוֹסֵף מֵאִיר סוֹפֵר שְׁלִיט"א שֶׁ**צ"א** ר"ת **צַל אֱמוּנָה**. וְכֵן הַכָּתוּב (תְּהִלִּים צא, א) **"בְּצַל שְׂדֵי יִתְלוֹנוּ"** נִמְצָא בְּפָרֶק **צ"א** וּמְרַמֵּז עַל צַל הָאֱמוּנָה. וְכֵן שְׂמַעְתִּי מֵהַרְה"ג ר' אֱלִיהוּ נַחְמָנִי שְׁלִיט"א עַל הַכָּתוּב (דְּבָרִים טו, א) **"מִקֵּץ שְׁבַע שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׂמִטָּה"**, **"מִקֵּץ י"ן"** ר"ת **צֵא מִדִּירַת קִבְעַ, "שְׂב"ע** ר"ת **שֵׁב בְּדִירַת עֲרָאִי**. וְשְׂמַעְתִּי רִמְזוּ מֵהַרְה"ג ר' דָּוִד וַיְצַמֵן שְׁלִיט"א שֶׁ**צ"א קב"ע** נִרְמֵז בְּכָתוּב (בראשית כח, י) **"וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שְׂבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה"**. וְהַמְלָה **"שְׂב"ע"** ר"ת **שֵׁב בְּדִירַת עֲרָאִי**. וּבְאֲרֹנוּ בְּמֵאֵמֶר

סֶכָה וְשְׁמִיטָה' מדוע קבעו את מצות הקהל דוקא במוצאי שמיטה, ודוקא במוצאי סכות, ולא בחג אחר, כיון שמצות סכה ומצות שמיטה הן אותו שרש שעושים את הגשמיים עראי, ואת הרוחניות עקר. ולפי דברינו מבאר הקשר לעקב דוקא, כי המקום של צ"א הוא מקום המקדש ששם שורה היחוד של שני השמות הוי"ה אדנ"י כמנן צ"א. כמובא בגמרא (ברכות לג.) **אמר רבי אלעזר גדול מקדש שנתן בין ב' אותיות [בין שתי הזכרות - רש"י] שנאמר "פעלת הוי"ה מקדש אדנ"י כוננו ידך", היינו שהמקדש מחבר בין שם הוי"ה לשם אדנ"י. לכן זה בבחינת סכה שכוללת שני שמות אלו. ולכן קרא יעקב לבית המקדש סכה שבה גם יש את האור של שני שמות אלו כמנן צ"א. ויעקב עצמו כשיצא מבאר שבע הוא חי עם האור הזה של בית המקדש כפי שראינו ברמז שצ"א קב"ע נרמז ב"ויצא יעקב" וכו', לכן ההמשך היה שהוא הגיע למקום המקדש וישן שם כמו שישנים בסכה, כמו שכתוב בהמשך שם "ויפגע במקום וילן שם". וכן קב"ע עראי אותיות יעקב רע"א. המספר רע"א הוא מספר ימי ההריון והגימטריא של הריון פדוע בכתבי האריז"ל, ויצאת יעקב למקום המקדש מרמזת על לדת משיח. ולכן דירת קבע עם המלים והכולל בגימטריא ה'תשפ"ד בה נזקה כבר לבית המקדש השלישי שיהיה דירת קבע.**

כתוב (עמוס ט, יא) **"ביום ההוא אקים את סכת דויד הנפלת".** ובפרוש מהר"י קרא שם מפרש שסכת דוד היא בית המקדש. והוסיף הרה"ג ר' יוסף מאיר סופר שליט"א שהאותיות לפני ואחרי סכ"ה הן ענ"י וד"ל, לרמז שמהות הסכה היא שהאדם ירגיש את עצמו כעני ודל מחוץ לבית, שאין לו מעצמו כלום והכל של ה'. וזה גם המספר של ענ"י שמסמל את האור המקיף של הסכה, לכן האותיות מקיפות את אותיות סכ"ה. וכן אותיות סכ"ה בהכפלה, ס' כפול כ' כפול ה' עולה 6000 לרמז על ששת אלפים שנה שקדם העולם העראי שהוא בבחינת סכה. והוסיף הרה"ג ר' יעקב מטר שליט"א שיהוד"ה בהכפלה י' פעמים ה' פעמים ו' פעמים ד' פעמים ה' גם עולה 6000 כי ספירת המלכות היא סוד סכת דוד הנופלת שקשורה עם ששת אלפים שנה שקדם העולם העראי שהוא בבחינת סכה. ומבאר לדברינו דמצינו פדלקמן. וכן מצינו במדרש (תהילים עז) **אמר רבי ברכיה, מתחלת בריתו של עולם עשה הקדוש ברוך הוא סכה בירושלים, כביכול שהיה מתפלל בתוכה ואומר, יהי רצון מלפני שיהו בני עושין רצוני כדי שלא אחריב ביתי ומקדשי, כיון שגורם החטא מה כתיב, "ויחמס כגן שפן".** וכן מובא בספר 'אמונת עתידי' (תשנ"ז ע' סא) שסכת דויד הנפלת בגימטריא **"ואני אהיה לה נאם הוי"ה חומת אש סביב".** וחומת אש מרמזת על החיות אש שהן סכת דוד.

כְּשִׁיצָא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע יֵשׁ רִמְזָה עַל סְעֵדַת מְלוּחַ מְלָכָה שְׁעוֹשִׂים בִּיצִיאת הַשֶּׁבֶת.

מובא ברמח"ל ('אוצרות רמח"ל' ע' רנא) באדם נשאר עצם אחד בקבר הנקרא לוז, ועליו בנה הגוף בתחית המתים, ויש שם גם חלק מהנפש והיא הנקראת הבלא דגרמי, וכן הוא בבית המקדש נשאר הכותל המערבי, והוא סוד זה הלוז שעליו בנה הבנין לעתיד לבא, ואותה הקדשה השורה עליו נקראת הבלא דגרמי. וכן מובא ב'לקוטי הש"ס' להאר"ז"ל (יומא) משאז"ל קדשה ראשונה קדשה לשענה וקדשה לעתיד לבא, זה יובן במה שנתבאר אצלנו כי בכל מקום שהיה שם קדשה היא מנחת שם ושימו במקומה, וזה סוד שארז"ל שלא זזה השכינה מכותל מערבי, וזה הוא כעין הבל דגרמי הנזכר בענין התחיה שהוא רשם אור הנשמה שהיתה בגוף ולכן נשארה גם כן הקדשה לעתיד לבא.

ואף על פי שכל מקום המקדש נקרא לוז, כמו שכתוב (בראשית כח, יט) "ואולם לוז שם העיר לראשנה", זה משום ששם נמצאת אבן השתיה שהיא הלוז הכללי של כל העולם שממנה הושתת העולם. אבל הכתל הוא בחינת לוז שבלוז, היינו הלוז הפרטי של בית המקדש, ששם נשאר הרשימו של בית המקדש, ומשם בנה מחדש. והוסיף הרה"ג ר' ש. רייסקין שליט"א שכתל מערבי בגימטריא אבן השתיה. והוסיף הרה"ג ר' אברהם פלדמן שליט"א שעצם הלוז שמה נסכוי, לרמז שבבית המקדש היא אבן השתיה ששותה את הנסכים.

מובא בספר 'בן איש חי' (שנה שנייה ויצא) כתבו המקבילים יש עצם באדם שאינו נהנה משום אכילה, אלא רק מן סעדה רביעית דמוצאי שבת, ועצם זה נשאר קים בקבר ואין שולט בו רקבון, והוא נקרא נסכוי, וגם נקרא לוז. נראה לבאר את הקשר בין עצם הלוז לסעדת מלוח מלכה, דיש כלל בכל קדשה שמסתלקת שהיא משאירה רשימו מהאור. וכשם שכשמתלקת קדשת השבת במוצאי שבת, היא משאירה רשימו בסעדת מלוח מלכה, שממנה

יונקים ששת ימי החול, כך כְּשִׁמְסַתְלֶקֶת הַנְּשֵׁמָה מֵהַגּוֹף הִיא מְשַׁאֲרָה רְשִׁימוֹ בְּעֵצָם הַלּוֹז שֶׁשָׁם מִתְקַשֶּׁרֶת הַנֶּפֶשׁ כְּשִׁיֹרְדֵת לְהִיּוֹת בְּקֶבֶר, וּמִשָּׁם תִּחְזֵר לְחַיּוֹת לְעֵתִיד לְבָא. וְהַרְשִׁימוֹ שֶׁל הַנֶּפֶשׁ נִזּוֹן מֵהַרְשִׁימוֹ שֶׁל הַשֶּׁבֶת. וְכֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁנִּחְרַב הִשְׁאִיר רְשִׁימוֹ בַּכֶּתֶל הַמַּעֲרָבִי בְּבַחֲיִנַת עֵצָם הַלּוֹז, וּמִשָּׁם יוֹנְקִים יִשְׂרָאֵל בְּזִמְנֵי הַגְּלוּת, וּמִשָּׁם יִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְעֵתִיד לְבָא. יוֹצֵא לְדַבְרֵינוּ שֶׁהַכֶּתֶל יַחַד עִם אֲבֵן הַשֶּׁתִּיָּה, וְעֵצָם הַלּוֹז בְּאֵדָם, וְסִעֲדַת מְלוּחָה מְלֶכָה, הֵם בְּחִינַת עוֹלָם, שָׁנָה, נֶפֶשׁ; הַכֶּתֶל וְאֲבֵן הַשֶּׁתִּיָּה בְּעוֹלָם, עֵצָם הַלּוֹז בְּנֶפֶשׁ, וּמְלוּחָה מְלֶכָה בְּשָׁנָה. וְיִתְכַן שֶׁמִּכָּאן הַשֶּׁתִּלְשָׁל בְּגִשְׁמִיּוֹת שֶׁבְּמוֹצָאֵי שֶׁבֶת בָּאִים לְהִתְפַּלֵּל בַּכֶּתֶל יוֹתֵר מִשָּׂאֵר לֵילוֹת הַשָּׁבוּעַ. כִּי מוֹצָאֵי שֶׁבֶת הוּא סוּד הַכֶּתֶל הַמַּעֲרָבִי. וְכֵן כּוֹתֵל מְרֻמָּז בְּפִסּוּקֵי "וַיִּתֵּן לָךְ" שְׂאוּמְרִים בְּמוֹצָאֵי שֶׁבֶת, וּבִאֲפֹן אַחֵר: "וַיִּתֵּן לָךְ" בְּגִימְטְרִיא כּוֹתֵל. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' יוֹסֵף סוֹפֵר שְׁלִיט"א שֶׁלּוֹז נוֹטְרִיקוֹן לְוִי ז', סוּד מְלוּחָה מְלֶכָה שֶׁמְלוּחָה אֶת הַשֶּׁבֶת.

כְּתוּב (בראשית כח, יח) "וַיִּשְׁכַּם יַעֲקֹב בְּבִקְרַ וַיִּקַּח אֶת הָאֲבֵן אֲשֶׁר שָׁם מְרֹאשֹׁתָיו וַיִּשֶׂם אֹתָהּ מַצְבֵּה וַיִּצַק שָׁמֶן עַל רֹאשָׁהּ: וַיִּקְרָא אֶת שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא בַּיַּת אֵל וְאוֹלָם לֹז שֵׁם הָעִיר לְרֹאשֹׁנָה". וְשִׁמְעֵתִי מֵהַרְה"ג ר' דָּן מַחְבֵּר שְׁלִיט"א שֶׁכְּשֵׁי־עַקֵּב יָצָא מִבְּאֵר שְׁבַע יֵשׁ רְמָזוֹ עַל הַהִתְעַכְּבוּת שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים בְּיִצְיַאת הַשֶּׁבֶת שֶׁהִיא שְׁבַע, וּמִתְעַכְּבִים בְּסִעֲדַת לְוִי מְלֶכָה ר"ת סל"ם שֵׁי־עַקֵּב רָאָה בְּחִלּוֹם בְּאוֹתוֹ זְמַן. שְׂאֲמַנָּם הוּא מַצְבֵּה אֲרֻצָּה בְּאֲכִילָה וּשְׁתִּיָּה, אֲבָל רֹאשׁוֹ מְגִיעַ הַשְּׁמִימָה בְּחִשְׁבּוֹת סִעֲדָה זֹו שֶׁמִּמֶּנָּה נִזְוֹנֶת עֵצָם הַלּוֹז שֶׁתְּקִים אֶת הָאֵדָם בְּתַחֲתֵי הַמַּתִּים. וְלִכְּן עֵצָם הַלּוֹז שֶׁנִּזְוֹנֶת מִסִּעֲדָה זֹו נִרְמָזֶת בְּכְתוּב: "וְאוֹלָם לֹז שֵׁם הָעִיר לְרֹאשֹׁנָה". וְכֵן נִקְרָאת הָעֵצָם בְּתוֹאֵל וְנִרְמָזֶת בְּכְתוּב: "וַיִּקְרָא אֶת שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא בַּיַּת אֵל". וְכֵן נִקְרָאת הָעֵצָם נִסְכּוֹי וְנִרְמָזֶת בְּכְתוּב "וַיִּבֵּא יַעֲקֹב לּוֹזָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן הוּא בֵּית אֵל וְגו', וַיִּסֹּד עָלֶיהָ נִסְדָּ וַיִּצַק עָלֶיהָ שָׁמֶן". וְכֵן הַמְלָה "וְאוֹלָם" ר"ת וְנִצְמָן אֶתָּה לְהַחֲיֹת מַתִּים.

מוֹבָא בְּמִרְדְּכִי' (מועד קטן תתקלד והובא בשו"ע או"ח תקנה ג) יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שֶׁמְשִׁימִין אֲבֵן תַּחַת רֹאשָׁם לִיל ט' בְּאָב וְרְמָזוֹ לְדָבָר "וַיִּקַּח מֵאֲבֵנֵי הַמָּקוֹם וְגו'", וּבֵּית הַמִּקְדָּשׁ רָאָה, וְחֶרֶבֶן רָאָה. הִיָּינוּ כִּיּוֹן שֶׁה' נִרְאָה לְיַעֲקֹב וְהִרְאָה לוֹ אֶת חֶרֶבֶן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ כְּשֵׁי־עַקֵּב יָשָׁן עַל הָאֲבֵן, זָכַר לָזֶה אָנוּ נוֹהֲגִים לְשִׁים אֲבֵן תַּחַת הָרֹאשׁ בְּלִיל תְּשַׁעָה בְּאָב. נִרְאָה לְבְּאֵר שֶׁה' רְמָזוֹ לְיַעֲקֹב שֵׁי־שׁ קֶשֶׁר בֵּין הָאֲבֵן שֶׁהוּא שֵׁם בְּאֲחוּרֵי רֹאשׁוֹ בְּמָקוֹם עֵצָם הַלּוֹז, לְמַצְבֵּה שֶׁל הַחֶרֶבֶן, הִיָּינוּ שָׂגַם אַחֲרֵי הַחֶרֶבֶן תְּשַׁאֵר אֲבֵן הַכֶּתֶל הַמַּעֲרָבִי שֶׁהִיא בְּבַחֲיִנַת הַלּוֹז שֶׁנִּמְצָא בְּאֲחוּרֵי הָרֹאשׁ. וְלִכְּן מְצִיָּן הַפִּסּוּק "וְאוֹלָם לֹז שֵׁם הָעִיר לְרֹאשֹׁנָה". כִּי עַקֵּר הַנְּבוּאָה הִיָּתָה עַל סוּד הַלּוֹז שֶׁבְּמָקוֹם הַמִּקְדָּשׁ. וְלִכְּן זָכַר לָזֶה אָנוּ נוֹהֲגִים לְשִׁים אֲבֵן בְּמָקוֹם

הלוז בליל תשעה באב, כדי להתחבר לאור הלוז שבכותל המערבי שממנו יבנה בית המקדש השלישי. וכן הכתוב (שם מה, ג) "נראה אלי בלוי" ר"ת אב"ן, לרמז על האבן שיעקב התקשר עמה בבחינת לוי. וכן ראש מרמז ב"לראשונה". והוסיף הרה"ג ר' י. ג. שליט"א שסולם בגימטריא נסכוי.

כתוב (בראשית כח, יח) "וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשיתו וישם אתה מצבה". דמצבה מסמלת מצב של חרבן בבחינת מיתה, שרק הלוז חי, וכן כשישן יעקב על אבנים אלו לפני שעשה מהן מצבה, זכה לראות את הסלם, וסולם בגימטריא מצבה. וכן בנבואת הסלם כתוב (בראשית כח, יב) "סלם מצב ארצה" מלשון מצבה. וכן מובא בספר 'אמרי חיים' שנסח התפלה ונפשי כעפר לכל תהיה ר"ת כות"ל, ומבאר לדברינו שיש כאן רמז שהכותל הוא בחינת עצם הלוז, שהיא הנפש השוכנת על העפר.

והוסיף הרה"ג ר' א. ד. שליט"א שגם דוד מלך ישראל חי וקים הוא בחינת לוי שבנפש, שהרי נשמת משיח היתה עוד קודם בריאת העולם, כמו שדרשו חז"ל על הכתוב "ורוח אלהים מרחפת", ורואים שדוד חי וקים תמיד, ולכן עצם הלוז נזון מסעדתא דדוד מלכא במוצאי שבת, וכן אבן השתייה שהיא עצם הלוז של העולם קשורה לדוד המלך, כי היא אבנו של דוד בבית המקדש בסוד נקדת ציון, לכן דוד דאג שהתהום לא תשטף את העולם מהמקום הזה. וכן הכתל המערבי שהוא הלוז שבלוי קשור לדוד המלך, כמובא מהמדרש בספר 'חבת ירושלים' שהכתל המערבי נבנה על היסודות שדוד המלך בנה לבית המקדש, לכן אינו נחרב לעולם. וכן מצינו בגמרא (סוטה מו:) תניא היא לוי שצובעין בה תכלת, ומצינו בזהר (שלח קעה:) זו התכלת היא סוד של דוד המלך, והגון שלה יוצא מדג שהולך בים כנרת. ואם נאמר שצבעו את התכלת בסמיכות מקום לכנרת שמשם לקחו את זה, יוצא שהעיר לוי היא בסמיכות מקום לכנרת המתקשר לדוד המלך, כמובא בזהר (שלח קעה:), זו התכלת היא סוד של דוד המלך, והגון שלה יוצא מדג שהולך בים כנרת, ועל פן כנור של דוד מנגן מאליו. וכן מצינו בזהר (תרומה קנב.) שהעיר לוי היא מקום שיש בו חיים טובים בגשמיות, וים כנרת משפיע מים ופרות מתוקים, כמובא בגמרא (מגילה ו.) ולמה נקרא שמה כנרת דמתיקי פירא פקלא דכנרי. וכן ל"ז נרמז בחלזון שממנו עשו את התכלת.

י יהוה אשרהתהלכתילפניו יושלחמלאכוואתךוהצליחדרךךוולקחתאשהלבניממשפחתיומבית	א כד : מ
אעשהאתמטעמיסלאביךכאשראהב והבאתלאביך ואכלבעבראשריברכךלפנימותוויאמריע	א כז : ט
אאתשמוגד ותלדזלפהשפחתלאהבנשנילייעקבותאמרלאהבאשריכיאשרוניבנותותקראאתש	א ל : יא
סותישיעשריסרחליסמאתיסואיליסעשריםגמליסמיניקותובניהסשליספורותארבעים	א לב : יד
סרבמשבתחדוולאיכלהארקמגורייהסלשאתסמפנימקנייהסוישבעשורבהרשעירעשוהוא	א לו : ז
יהיברכתיהוהבכלאשרישלובביתובשדהויעזבכלאשרלובדייוסףולאידעתומאומהכיאי	א לט : ה
ותוידדואתייוסףעשרהלשברממצריסואתבנימינאחייוסףלאשלחיעקבאתאחיוכיאמר	א מב : ב
לינואתסידעתסכישניסילדהליאשתיויצאהאחדמאתיוואמר אךטרףטרףולאראיתיועדהנה	א מד : כז
רבעיסומאתשנהו יקרבוימי ישראללמותו יקראלבנוליוסףויאמרלואם נאמצאתיחובענינ	א מז : כח
יעשלהסבתיסויצופרעהלכלעמולאמרכלהבנהילודהי ארהתשליכהו וכלהבתתחיווילךא	א נא : א
אלאשרשמועלהסנגשיפרעהלאמרמדועלאכליתתחקכמללבןכתמוולשלשגסתמוולגסתיוסו	א נה : יד
יומעמולאנשאר אחדויכבדפרעהאתלבוגספפעסהזאתולאשלחאתהעםויאמר יהוהאלמשהב	א נח : כז
ששבעיוביוסרהאשוןמקראקדשוביוסהשביעימקראקדשיהיהלכסכלמלאכהלאיעשהבהסא	א יב : טו
רעקאויבברגאוניתהרסקמיתשלחרנךיאכלמוכקשוברוחאפיקנערמומיסנצבוכמוני	א סו : ו
עסהזעלמקמויבאבשלוםו ישמעעמשהלקולחתנוויעשכאלאשראמר ויבחרמשהאנשיחילמכליו	א יח : כג
תהיהלוכנשהלאתשימו ועליונשךאסחבלתחבלשלמתרעךעדבאהשמשתשיבנוולוכיהואכסות	א כב : כד
לאהלערתאיסמאדמיסומכסהעררתחשיסמלמעלהועשיאתהקרושיסלמשכןעצושיסעמד ים	א כו : יד
אהרוןבניואתידיהסעלראהאי לושחטתאתהאילו לקחתאתדמוזרקתעלהמזבחסביבואתה	א כט : טו
שרדברלעשותלעמוויקרוי וידמשנהמהרושני לחתהעדתידולחתכתביסמשןיעברייהסמזה	א לב : יד
ומתיהוהלמלאכתאהלמועדוכלעבדתוולבגדיהקדשו יבאהאנשיסעלהנשיסכלנד יבלבה	א לה : כא
חצרסביבנחשתאלהפקודי המשכןועדתאשולעלפימשהעבדתהלויםידיאיתמרבןאה	א לח : כ
שליךאתהאצלהמזבחקדמהאלמקוסהדשןושטעאתוכנפויולאיבדילוהקטייראתוהכהןהמזב	א טז : א
ביאליהוהאילתמיסמנהצאןבערךלאשסאלהכהןוכפרעליהכהןלפנייהוהונסלחלוועלא	א ה : כה
ברלאמרקהושעירעזיסלחטאתועגלוכבשבנישנהתמימסלעלהושוורואילשלמיסלזבחלפני	א ט : ג
יולאפשההנגבעורוהסגירוהכהןשבעתימיסשניתוראההכהןאתובישהשביעישניתוהנו	א יג : ה
פראחורקחוטחאתהביתואםישובהנגעופרחבביתאחרחלץאתהאבניסואחריהקצותאתהבית	א יד : מב
ליויכרותכלנפשאשרתאכלנבלהוטרפהבזר וחבגרו וכבסבגדיו וחקבמיסוטמאעדהערבו	א יז : יד
רןלאמר אישמזרעךלדורתאשריהיהבומוסלאיקרבלהקריבלחטאלהיוכילאישאשרבומוס	א כא : יז
רחיהיהכיאנייהוהאלהיכסודברמשהאלבניישראליוציאו אתהמקלקלא למחוקלמחנהו	א כד : כב
ערכהזכרמבןעשרימשנהועדבןששיםשנהוהיערכךחמשימשקלכסףבשקלהקדשואסנקבה	א כז : ג

צֶפֶן מֵאֵת הַרְהַ"ג ר' מִתְנִיָּהוּ גְלוֹרְסוֹן שְׁלִיט"א יְחִיד בְּתוֹרָה בְּ"ן יִשְׂרָאֵל מְחַפֵּ"ה וְרוֹאִים בְּנוֹסֵף תִּשְׁפ"ד אָמוּנָ"ה אָמוּנָ"ה תְּפִלָּה תוֹרָה תְּשׁוּבָ"ה.

זעקת השכינה. [הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שבן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ואין מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע אין מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן הם בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינותיהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזהר ובשאר הספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרובבות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, ובגין דעתידין ישאל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ" שְׂאִינָם עוֹסְקִים בְּחֻמָּה הַזֹּאת הַמְמַהֶרֶת אֶת הַקֶּץ, וְלֹא אֵין מְשִׁיחַ בָּא, כִּי אֵין מְדַרְשׁ קְבוּעַ בְּכָל עִיר וְעִיר כְּמוֹ שֵׁישׁ בְּעֶסֶק הַתְּלִמוּד, וְלֹכֵן "אֵינְנו", אֵין בְּנֵיהָ מוֹשְׁכִים וּמְמַהֲרִים אֶת הַמְּשִׁיחַ. **בעל** הגוב"י על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). הַעֲנִיִּים וְהַהֲרוּגִים בְּזִמְנֵי הַגְּלוּת תוֹבְעִים בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה אֶת הַתְּלִמִּידֵי חֻמָּתָם שֶׁלֹּא לְמַדּוֹ קִבְּלָה, וּמַעֲנִישִׁים אוֹתָם עַל כָּף.

רבנו ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחתונים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחתונים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזוהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

מְצִינֵנוּ בְּמִדְרָשׁ (ילקוט שמואל קו) א"ר שְׁמֵעוֹן בֶּר מְנַסְיָא אֵין יִשְׂרָאֵל רוֹאִין סִימָן גְּאֵלָה לְעוֹלָם עַד שְׁיַחְזְרוּ וַיִּבְקְשׁוּ שְׁלִשְׁתָּם, הָדָא הוּא דְכְּתִיב "אַחַר יָשְׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְקְשׁוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם" זו מְלָכוֹת שְׁמִים, "וְאֵת דָּוִד מְלָכָם" זו מְלָכוֹת בֵּית דָּוִד, "וּפְחָדְוֹ אֶל ה' וְאֶל טוֹבוֹ" זֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. רואים שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יִגְאָלוּ כְּשִׁיבְקְשׁוּ אֶת דָּוִד בְּן יִשִׁי.

חדש מסוד החשמל

סדנא של 9 שיעורים הדרכה בעניני מצות הבית והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בענינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא לנישואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978 להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם 0533124355

שמעו ותחי נפשכם.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

fish@neto.net.il

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או

בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuRktK0XBBVXp6S0E>

קישור כשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuaHdrRWZXSgtJVlk>

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<https://beta.hebrewbooks.org/reader/reader.aspx?sfid=53606#p=403&fitMode=fitwidth&hlts=&ocr>

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7JH0Js19bumlHE?usp=sharing>

בעזהש"ת

אנו שמחים להודיע על קו מלפון של סוד החשמל

מספרי המלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

026647979 > 4

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת